

Epengle direniş konusunda sendikada görevli partili arkadaşlarımızın MYK'na verdiği raporu aynen yayınlıyoruz. Bu konuyu başka açılardan ele alan YAYIN ise daha önce KİTLE'de yayınlanmış olup tamamlayıcı niteliktedir.

"Tüm Dokuma-İş Sendikası üyesi Epengle İşçilerinin sendika seçme özgürlüğü için 130 gün sürdürdükleri demokratik direnişin, gerek bu direnişin sürdürülmesinde aktif sorumluluklar yüklenen sendika yönetim kademelerinde partili arkadaşların bulunması gerekse direniş boyunca bu direnişin başarıya ulaşması için çalışan parti üyelerimizin fedakarca sorumluluklar yüklenmesi nedeni ile üzerinde titizlikle durmamız gerekmektedir.

İşçilerin sınıf bilinçlerinin gelişmesini sağlayan grev ve direnişler, onlara ekonomik mücadelelerindeki kollektif aksiyonları sırasında karşısına çıkan bütün engelleri gösterir. İdarî ve mülki amirlerden, Bölge Çalışma Müdürüne, bakanandan başbakanı kadar devlet çarkının gerçek kimliğini ve bu çarkın kimlerin elinde olduğunu çok iyi belletir.

Önümüzdeki günlerle, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinin daha da hızlanacağı sanayi şehirlerinde grev ve demokratik direnişlerin günbegün artacağı bir dönemdir. Epengle direnişinin üzerinde dururken parti üyesi arkadaşların grev ve direnişlerin önemini kavraması ve bunların yürütme yöntemlerinin belirlenmesi açısından da yarar vardır.

TÜM DOKUMA İŞ SENDİKASI VE EPENGLER DİRENİŞİ:

Tüm Dokuma İş Sendikası Tekstil işkolunda kahırlı bir çalışma yürüten partililerin (o sırada bağımsız bir sendika olan) Tekstil Sendikası içinde elde ettikleri demokratik mevzilerden kolayca sökülüp atılmaması buradaki sosyalist muhalefetin kolayca yok edilememesi, başarılarının önlenmemesi için Devrimci Alternatif olarak ve daha da önemlisi 25 yıldır hiç bir grev ve anlaşmazlık çıkarılmadan en ağır biçimde sömürülen bu işkolunda işçilerinin ekonomik-demokratik mücadelelerinde daha hızlı adımlar atması için kurulmuştur. Tüm Dokuma İş sendikasının bu ikili görevi yerine getirdiğini ifade etmek gerekir. Tekstil İşkolundaki grev ve lokavt fırtınası, işverenlerle bu işkolundaki sendikaların ancak 5 ay sonra "Sıkıyönetim Komutanlıklarında sözleşme imzalaması"nda Tüm Dokuma İş Sendikasının payı oldukça geniş bir yer tutar. Ayrıca Tekstil sendikası içindeki sosyalist muhalefetin bütün uğraşılara rağmen tasfiye edilemeyişlerinde Tüm Dokuma İş'in varlığının, mücadelesinin ve sesini duyurmasının önemli payı olmuştur.

Bu sendikanın üyesi bulunan ve yönetim kademelerinde de görevli bulunan Epengle işçileri üyesi buldukları Tüm Dokuma İş sendikasına bu işyerinde toplu iş sözleşmesi yetkisi verilmemesi, bu yetkinin sarı Taksif Sendikasına verilmesi üzerine daha başka bir deyimle işverenin Epengle işçileri ile masa başına oturmak istemeyip, pazarlığı yine eskisi gibi sarı sendika ağaları ile yürütmeye kalkışması üzerine, sendikaca bütün yasal yollar denendikten sonra, 19 Kasım 1974 tarihinde fabrikada demokratik direnişe başlayarak yetkinin Tüm Dokuma İş Sendikasına ait olduğunu ve bu işyerinde gerek bölge çalışma müdürlüğünün ve gerekse iş mahkemesinin (işçiler toplu halde iş mahkemesine gittikleri ve durumu orada anlatmış olmalarına rağmen) yetkiyi sahtekarlıkla Taksif sendikasına verdiğini belirtmişler ve bu işyerinde REFERANDUM yapılmasını istemişlerdir.

İşverenin polis çağırarak 16 öncü işçiyi savcılığa şikayeti üzerine bu 16 işçi savcılığa götürülmüş ve işveren de işçilere kendilerini işten attığını belirtmiştir. Epengle işçileri iki gün önce işten çıkarılan iki arkadaşlarını tekrar işe aldirmek için üretimi üç saat kadar durdurmuşlar ve bu iki arkadaşlarını işe aldirtmişlerdi. Bu deneyden yararlanan Epengle işçileri "biz hiç bir arkadaşımızın işten atılmasına göz yumamayız" diyerek "hepimizi atarsın" ya da bu arkadaşlarımızı işe alırsın şeklinde diretmışlerdir. Diğer taraftanda referandum taleplerini tekrar etmişlerdir.

Epengle işçilerinin sendika seçme özgürlüklerini temin için başka yapacakları bir şey kalmamıştı. Ayaklar altına alınan bu hakkı geri almak gereğini kavramışlar ve bu yönde mücadeleye girişmişlerdi. İşçi sınıfımızın, sarı sendikaların boyunduruğundan kurtulması kendi sendikalarını kolaylıkla seçebilmesi için partimizin başlatmış olduğu "Referandum Mücadelesi" bir aydır sürmekte ve birçok irili ufaklı işyerlerinde işçi sınıfımızın "Referandum" talepleri yükselmekteydi. İşte Epengle işçilerinin mücadelesi doğal olarak işçi sınıfının Referandum mücadelesi ile birleşmişti. Bu sırada Tüm Dokuma İş Sendikası yöneticile

mevzilerden en faydalı olanı işin mevzileri, birer karek !!!

gözet

ri tabandaki güçlerine yeni işçilerin de katıldığı sözleşme görüşmeleri ile bu işkolunda en iyi ücret ve iş garantisi getiren bir sözleşme imzalamıştı. Bu sözleşmenin imzalanması Epengle direnişinin başlamasından iki gün sonra gerçekleşmişti. Jakarteks işverenliğinde imzalanan bu sözleşmeyi n bütün tekstil işkolundaki işçiler tarafından çok kısa zamanda duyulması, işverenleri ve bu işkolunda ki sendikaları telaşa düşürmüştür. Bu aşamada Epengle işverenine bir protokol imzalanması konusunda baskı yapan Tüm Dokuma İş Sendikası yöneticilerinin baskısına işveren ilk iki gün olumlu cevaplar vermiş, ancak Jakarteks sözleşmesinin imzalanması araya işverenler sendikasının çok planlı bir şekilde girmesine neden olmuştur. 441 Tekstil fabrikatörünün bir araya gelerek kurdukları ve Fransa hariç tüm Avrupadaki işveren sendikaları arasında (ve Türkiye'de) en güçlüsü olan bu işveren sendikasının araya girmesi işverene direnişin başarıya ulaşmaması için bütün olanakları ile yardımcı olması, direnişin boyutlarını Tüm Dokuma İş ve Epengle işçilerinin dışına çok daha genişletmiştir. Artık, yıllardanberi Tekstil işçisini bu işkolundaki sarı sendikalarla müştereken en amansız bir biçimde sömüren Tekstil İşverenleri, Jakarteksteki sözleşme ile ortaya çıkan bu işkolundaki sosyalist sendikacılığı ve sendikayı boğmak için bütün gücü ile uğraşmayı kendi politikaları açısından hayati bir önemde görmüştür. Tekstil işkolundaki işverenlerin ücret politikalarının alt-üst olması bir ölçüde bu şekilde önlenebilirdi. Ve Tüm Dokuma İş tehlikesi böylece daha doğmadan bastırılabilirdi. Tabanlarının kayması korkusu ile telaşa kapılan bu işkolundaki sendikalar da işverenin düşündüğünden başka bir şey düşünmüyorlardı. Bu koşullar altında artık Epengle işvereni protokol imzalamayı reddetmiş ve bu işte uzman olan 110 işverenin hukuk müşavirliğini yapan Hüseyin Yarsuvat isimli işçi düşmanı bir avukatı da bu iş ile ayrıca görevlendirmişti. Epengle işçilerinin ve Tüm Dokuma İş'in artık işçi sınıfının kararlı dayanışmasını ve sendikalarının dayanışmasını gerektiriyordu. Tüm Dokuma İş yöneticisi partili arkadaşların direnişi kısa sürede biteceği, işverenin daha fazla dayanamıyarak protokolu imzalayacağı düşüncesi onları yanıltmış olan bir yan, bir diğer yan da işçi sınıfının ekonomik örgütlerinin bu yanlığı ile birlikte direnişe ne denli ilgi ve yardım edeceği hususundaki düşünceleri idi. Tüm Dokuma İş sendikasında yönetici olan partili arkadaşların, ve Epengle işçilerinin demokratik mücadelelerini sürdürmekten başka yapacak bir şeyleri de yoktu. İşverenin bir kısım işçiyi tasfiye ederek bir kısmına davet çıkarması, işveren açısından bir bölücü taktikti. İşçilerin yarından çoğunu işten çıkardığını (yasa dışı lokavt) söyleyen işveren karşısında işçilerin bir bölümünün geri dönerek iş başı yapması düşünülemezdi. Ayrıca bu ; Epengle işçileri için bir çıkar yol da değildi. Bütün direnişlerde olduğu gibi burada da işveren işine varayan işçileri üretimin aksaması için (bölerek) alacak, ancak kısa zaman sonra onları da tasfiye edecekti. Epengle işçilerin demokratik direnişlerinin bütün demokratik yolları deneyerek sürmesi gerekmekteydi.

Mahkemeye tekrar başvurarak iadei-mahkeme talep ettiler, Anayasa Mahkemesine Bakanlara bu yasa dışı durumu anlattılar, yargı organlarından yürütme ve yasa ma organlarına kadar bütün basamaklarını aşındırdılar. Bütün bunları toplu ve kenetli olarak yapan Epengle işçileri, yönetim kademelerinin işçilerin ve emekçilerin nasıl aleyhine bir çarkın dişleri olduğunu en somut deneyleri ile gördüler. Demokratik mücadelelerinden vazgeçmediler. Propaganda yolu ile mücadelelerin işçi sınıfının REFERANDUM MÜCADELESİNDE ayrı olmadığını her zaman belirttiler. İşçi sınıfının REFERANDUM konusundaki kazandığı mevzi içinde Epengle İşçilerinin payı oldukça önemlidir. Ancak yukarıda da değindirmiş gibi, işçi sınıfının Referandum gibi acil demokratik hakkının gerçekleştirilmesinde aktif rol oynayan Epengle işçilerinin sürdürdükleri bu mücadelede onlara yardım elini uzatması gereken işçi sınıfının ekonomik örgütlerinin durumu ortada idi. Tabela-larında "Devrinci" yaftası taşıyan bu örgütler -biri hariç- bu konuda iyi sınav veremediler.

İşçi sınıfının ekonomik örgütleri işçi sınıfımızın sarı sendikaların boyundurduğundan kurtulması, kendi sendikalarını özgürce seçmesi için partimizin başlatmış olduğu Referandum mücadele sini, "TSİP başlattığı için" . bir hayli rahatsız olmuşlardır. Referandum mücadelesinin, bu anayasal hakkın işçi sınıfımızca ne kadar acil ve önemli olduğunu bildikleri halde gündeme getirmeyen, getirmekte ısrar eden bir çok sendika yöneticisi, Referandum mücadelesinde en canlı örneği veren Epengle işçilerini de tekstil işverenlerinin domuz topu gibi kenetli gücü karşısında yalnız bırakmaları gözlemlendi. Tüm Dokuma İş Sendikası kendi olanaklarının tümü ve parti teşkilatının topladığı yardımlarla Epengle işçilerinin asgari ekonomik gereksinimlerini gidermeye çalıştılar. Bu arada bir kaç

Sarı sendikalar dışı direniş

demokratik kuruluşun mütevazı fakat içten yardımları olmasına rağmen işçilerin ekonomik sıkıntıları gelişmiş ve bu arada kararsız unsurlar ortaya çıkmıştı. Tüm Dokuma İş sendikası hukuk yollarını da işçilerin kenetli gücü ile zorlayarak tüm işçilerle defalarca gittikleri mahkemeden (aynı mahkemeden) aleyhte olan kararın değişmesini sağladılar. İşçiler, kendi güçleri ile mahkeme kararının değişmesine tanık oldular. Direnişten 118 gün sonra mahkeme kararını değiştirmiş ve yetkiyi Epengle işçilerinin üyesi olduğu Tüm Dokuma İş Sendikasına vermişti. Fakat yasa dışı lokavt sürmekteydi. İşçilerin iş başı yapamayışları, ekonomik sıkıntının had safhaya gelmesi işverenlerin ve provokasyoncuların kararsız unsurlar üzerinde çalışma yapmasını kolaylaştırmıştı.

Tüm Dokuma İş yöneticileri bir taraftan Epengle İşçileri ile birlikte kavgayı başarıya götürmeye çalışırlarken diğer taraftan işveren ve Provokatorler kararsız unsurlar üzerinde çalışarak TSİP'li olan sendika yöneticileri hakkında propagandayı yoğunlaştırmışlardı. Bu aşamada gerek işverenler, gerekse provokasyon çizgisi işçileri bölmek için vargücü ile çalışmasını sürdürdü. Epengle direnişi artık bir politik içerik kazanmış, TSİP'li arkadaşların çabası ile işçinin kenetli gücü referandum mücadelesinde bir mevzi elde etmiş, Türkiye'de iş hukukunda ilk defa bir mahkeme iadei muhakemeyi kabul ederek yeniden karar vermiştir.

Epengle işçilerinin aldığı olduğu mahkeme kararı bundan sonraki bütün işyerlerindeki uyuşmazlıklara, sahtekarlıklara, sarı sendikalarla işverenlerin tezgahlandıkları ve bölge Çalışma müdürlüklerinin de katıldığı yetki oyunlarına son vermesi açısından önemli bir emsal olacaktır. Epengle işçilerinin direnişinde işverenlerin ve provokasyon çizgisinin TSİP'e ve sendikaya karşı birleşmesi direnişteki politik çalışmayı güçleştirmiştir.

Burada, direnişin bu aşamasında direniş boyunca görevli olan partili arkadaşların deneyimsizlikleri nedeni ile gerektiği gibi parti çalışması yapamayışları, bu çalışmanın düzenli ve disiplinli bir şekilde yapılmayışı ortaya çıkmış, partili arkadaşlarımızın koordine çalışmalarını yerine münferit olarak yürütmeye kalkıştıkları çalışmaları ayrıca sendika yönetimindeki arkadaşlarla kolektif çalışmayı gerçekleştiremediklerinden parti çalışması aksamıştır. Parti çalışmasının aksaması kararsız unsurlar üzerinde etkili çalışma yapılamayışı başlıca hatalarımızdan biridir. Direniş boyunca belli bir aynı kadronun sendika yönetimindeki partili arkadaşlarımız koordine bir biçimde yığınlarla sıcak bağ geliştirecek şekilde sistemli çalışma yapmaması, politik çalışmayı düzensiz, değişik kadroların üstelik sendika yönetimindeki arkadaşlardan kopuk olarak yürütmesi, gerekli parti çalışmasının yapılamamasını getirmiştir. Grev ve direnişlerde dikkat edilmesi gereken bir husus da yığınlarla bağ kuracak arkadaşlarımızın değişik kadrolarla değil bu konu ile görevlendirilecek aynı kadrolarla ve varsa yönetimindeki partili arkadaşlarımız koordine bir biçimde bu çalışmayı yürütmeleridir. Epengle işçileri, Devlet mekanizmasının her davranışında karşılarına diktiği engelleri, işverenlerin kenetli gücünü ve onların devlet mekanizmasının üzerindeki kaçınılmaz etkilerini pratik içinde gördüler. İşçi sınıfının dayanıklılığını işçi sınıfının ekonomik mücadele örgütleri olan sendikaların durumunu pratik, Epengle işçilerine çok iyi öğretti. Ayrıca onlar, işçi sınıfının dayanışmasının gerekliliğini sürdürdükleri direniş boyunca ortaya koydular.

Epengle direnişini partimiz açısından bize kazandırdığı deney ile üzerinde durmamızı gerektiren konular şunlar olmalıdır:

A-Sendikaların yönetim kademelerindeki partili arkadaşlarımızın işçi sınıfının somut demokratik eylemleri sırasında işçi sınıfının diğer ekonomik örgütlerinin durumunu hareketin desteklenmesi açısından iyi hesaba katmaları ve onları özellikle harekete destek sağlemaları açısından zorlamaların yollarını araştırmaları. Ayrıca sermaye sınıfının, yönetim kademelerinde TSİP'lilerin bulunduğu sendikalara karşı anansızca savaş açtıklarını ve açacaklarını unutmamalıdır.

B-Partili arkadaşlarımız, parti teşkilatımız başlayan ve süren bir direniş veya greve mutlaka disiplinli bir kadroyu (mümkünse hiç değiştirmeden) görevlendirmeli. Grev veya direniş içinde görevlenen arkadaşlarımızın o işkolunun durumunu, grevi yürüten sendikaların durumunu, o işkolundaki sendikaların durumunu bilmesi, bu konuda bilgi ile tehziz olması önem taşımaktadır. Direniş ve grevlerde bulunan arkadaşlarımızın grevi yürüten sendikaların yönetim kademesinde partili arkadaşlarımız bulunuyorsa onlarla mutlaka koordine çalışmaya girmesi, grev ve direniş sırasında kararsız unsurları kap-

tiyarak onlar üzerinde politik çalışmayı yoğunlaştırması gerekmektedir.

Önuç olarak özetleyecek olursak;Epengle direnişini genel olarak işçi sınıfının referandum mücadelesinin bir parçası olarak referandum hakkının fiilen gerçekleşmesi açısından başarılı olmuş ancak özel olarak Epengle işçileri ve Tüm Dokuma İş Sendikası açısından ele aldığımızda başarılıdır dememiz doğal olarak olanaksız hale gelmiştir.Epengle direnişini salt Epengle perspektifinden görmek yada böyle bakmak partili arkadaşlarımızı yanıltır.Direnişi işçi sınıfının demokratik mevzileri elde etmesi için partimizin bu konuda politik çalışmasını görmek gibi bir hataya götürür bizi.Epengle direnişindeki aksaklıklarla birlikte gerek sermayenin bu denli kenetlenmesi,gerekse parti düşmanı çizgilerin aynı paralelde partimize saldırması bir rastlantı değil doğal bir sonuçtur.

TSİP'in yürüttüğü mücadelenin somut sonuçlara ulaşması her iki mihrakı da son derece saldırganlaştırmıştır.Soruna partimiz açısından baktığımızda,yukarıda sıraladığımız aksaklıkları unutmuyarak,yeni grev ve direnişlerde aynı yanlışları tekrar etmeden parti çalışmasını yürütmeyi kavrayarak işçi sınıfının genel demokratik mücadelesinde elde ettiği mevziler açısından değerlendirerek elde edilen mevzilerin sağlamlaştırılması için çalışmak gerektiği sonucuna varırız.İşçi sınıfının özgürce sendika seçme hakkı (Referandum) bugün sadece bir genelge sonucu ve fiili olarak mahkemelerin kararı ile gerçekleşmiştir.İşçinin bu durum başka bir genelge ortadan kaldırılarak bu hak geri alınabilir.İşçi sınıfının ekonomik mücadelelerinde kendi devrimci sendikalarını seçmelerini,daha başka bir deyimle "sınıf sendikacılığı"nı yaratmaları açısından sendika seçme özgürlüğünün çok büyük önemi vardır.Partimizin bu konudaki acil görevi,varın başka bir kararname ile ortadan kaldırılacak olan bu Referandum uygulamasının işçi sınıfının çıkarları açısından en iyi bir biçimde yasalaştırılması için mücadele etmektir.

İşverenler Sendikasının Tüm Dokuma İş'e ve Epengle işçilerine karşı tüm ağırlığını koyduğu bu direniş özel olarak başarıya ulaşamamıştır.Kriz halindeki tekstil işkolunda Tüm Dokuma İş'in başarılı toplu iş sözleşmesi ve diğer işverenlerindeki çalışmaları tüm "şimşekleri" sendika üzerine çekmiş,açık işveren örgütlerinden,gizli servislere ve tekstil işkolundaki sarı sendikacılara kadar karşı-devrimci güçler sendikayı ve direnişi boğmak için çaba göstermişlerdir.Ozellikle tekstil işkolunda o sırada 110 u aşkın işverende sürdürülenekte olan toplu iş sözleşmelerinde saat ücretine 25 kuruşluk bir zam farkı bile işverenleri bir dönemde yüz milyonlarca lira "zarara" sokacaktı.Bu nedenle olayın üzerine böylece titizlikle eğildiler.

Öte yandan sağ'ın -sermayenin- saldırması dışında "sol"dan gelen provokasyon,birkaç mütereddit unsuru tahrik edip,dengesiz ve çüpheyi iki işçiyi kullanmak biçiminde kendini gösterdi.Bu konuda ayrıntılı bilgi KİTLE'ye verilmişti.Partili arkadaşların buradaki hataları-siyasî çalışmanın eksikliğinden ve sistemsizliğinden doğan bir sonuç olarak-"sol" provokatörleri tam anlamıyla tecrit edeme sesi olmuştur.Bu durum daha sonraki provokasyon olaylarına yol açmıştır.

Sendikamız tüm bu deneylerden dersler çıkararak,çalışmalarını sürdürmektedir."

SENDİKALARDAN HABERLER :

TEKSTİL KONGRESİ:

Tekstil sendikasının 4. Genel Kurulu 30-31 Ocak tarihlerinden İstanbul'da yapıldı.

Türkiye'de güçlenen işçi sınıfı politik hareketinin yanısıra, kaynağını fabrikalardan alan ve işçi sınıfının devrimci sendika liderlerini de yetiştirerek gelişen sosyalist sendikal hareketin önemli yankı bulduğu ekonomik işçi kuruluşlarından biri de Tekstil sendikası ve onun 4. Genel Kurulu oldu.

Bugün sosyalist sendikacılığın DİSK'e bağlı sendikalarda, belirli bir kadrolaşma hareketi içinde olduğu ve tabanın çıkarlarının temsil eden bazı genç ve sosyalist sendikacıların hile ve komplo ile değil, işçilerin demokratik tercihleri ile yönetimin çeşitli kademelerine geldikleri bilinen bir gerçektir. Nitekim bu devrimci işçi gelişimi Tekstil Genel Kurulu öncesinde yapılan çeşitli Şube kongrelerinde de kendisini göstermişti.

Tekstil'in 4. Genel Kurulu, sosyalist sendikacılığın Üekstil içinde işçi sınıfının temsilen önemli bir mücadele alanı oldu. 4. Kongrenin sonucu tekstil içindeki sosyalist sendikacıların daha ileri demokratik mevziler elde etmesi biçiminde sonuçlanmadı. Tutucu sendikacıların 1946'dan beri Türkiye sendikal hareketine yerleştirdikleri metotlar, Tekstil'deki genç ve dürüst sosyalist sendikacıların önündeki en ciddi engeller arasındaydı. Gangster sendikacılık metotlarına ve hilelelerine alışkın olmayan, işçi sınıfının dürüst ve açık yöntemlerini kullanmayı ve işçi sınıfı ahlakının yerleştirmeyi, sendikalarda sosyalist geleneğin temellerini işçi sınıfı yöntemleriyle birlikte kurmayı amaç ve görev edinmiş olan sosyalist sendikacılar, karşılıklarına dikilen eski, klâsik sendikacılık yöntemlerini aşamayıp bu raundu kaybetmişler, daha doğrusu yeni mevzilere sıçrayamamışlardır. Burada sosyalist sendikacılığın günahı olsa olsa "ince" sendikal taktiklere ve kongre-kulis oyunlarına alışık olmamalarıdır. Ama bugün için kimilerince bir "dezavantaj" olarak gösterilen bu dürüstlük, gerçekte uzun vadede işçi sınıfının kazanç hanesine yazılmalıdır. Çünkü, genç sosyalist sendikacı kuşağının, eski kuşağın yöntemlerinden kirlenmemesi, yozlaşmaması yakın geleceğin sosyalist sendikalarının gerçek işçi sınıfı liderlerinin elinde olacağına belirtilerinden biridir.

Tekstil Genel Kurulunda çevrilen tüm oyunlar, kulisler, dedikodu ve tezviraata karşılık, sosyalist sendikacılar, en açık tavırla ve devrimci, tavizsiz eleştirilerle bilinçli ve önemli bir destek sağlamışlardır. Birinci günü yapılan Divan Başkanlığı seçimlerinde Genel Merkezciilerin adayları olarak kazanan Divan Heyeti, işçilerin bilinçli eleştirileri ile aynı gün çekilmek zorunda kalmış, ertesi gün Divan Başkanlığına Gıda-İş Genel Başkanı, Başkan Yardımcılığına ise Kimya-İş Genel Başkanı seçilmiştir.

Kongre boyunca fabrikalardan kopup gelmiş sosyalist ve devrimci işçi temsilcileri, işçi liderleri sendikanın ve bir kısım Merkez Yöneticilerinin işçi sınıfına ters düşen tutumlarına somut örnekleriyle sergilemişlerdir. Ayrıca, hesaplarda ortaya çıkan açık ve denetleme kurulunun iğreti raporu sert dille eleştirilmiştir. Konuşan işçilerin politik mücadelenin önemini vurgulamaları, işçi sınıfının ekonomik mücadele ile değil, ancak öncü siyasal mücadeleyle kurtuluşunun gerçekleşeceğini kesin bir dille belirtmeleri, işçi sınıfına inanmayan ya da sözde inanıp, gerçekte küçük burjuva çizgisini sürdüren nice sosyalist aydınının entellektüel tavırlarının kesinkes tekzip eden bir görünümüdü.

3 gün süren Kongre sonucunda yapılan seçimlerde eski Başkan Rıza GÜVEN 445 delegenin 259 oyunu sağlayabilmiştir. Devrimci kanat başkan adayı göstermediğinden 186 devrimci delege oy kullanmamıştır. Diğer seçimlerde ise Genel Merkeziler ve devrimci kanat ayrı ayrı listeler halinde çıkmıştır. Genel merkezilerin 240 civarında oy almalarına karşın, devrimci delegeler 190 kadar oy almıştır. Her iki seçim sonuçlarının da gösterdiği gibi, devrimci kanat tüm kongre boyunca büyük bir birlik ve disiplin göstermiş, ve tüm oylamalarda blok oy kullanmıştır. Ve yapılan muhalefet. kişisel duygusallıklar üzerine değil, işçi sınıfının sosyalist prensipleri ve devrimci sendikacılığın sağlam ilkeleri ile götürülmüştür.

Devrimci kanatın bir önemli eksiği, yukarıda da belirttiğimiz gibi henüz bilinçlenmemiş bir kısım işçi delegelerin, mütereddit unsurların yetiştirilip bilinçlendirilmesinde yeteri kadar çalışmamak ve kendisine yönetilen çeşitli kongre oyunlarına, "sözde delege" ithallerine karşı tedbir almamak, kendisi dışından kendisine yönelen kaypaklıkları yenememek şeklinde olmuştur.

Sosyalist sendikacıların sürüklediği devrimci kanat, kongreyi kaybetmiştir. Ama devrimci kanat şimdiye kadar elde ettiği sendikal mevzilerden geri çekilmemiştir. Bu bakımdan sosyalist kanat sendikayı terketmeyecek, örgütün bütünlüğünü koruyacaktır. Çünkü işçi sınıfının genel çıkarları küçük sendikalara bölünmekte değil, tersine alabildiğine geniş meslek örgütlerinde toplanmaktadır.

Devrimci kanadın bu kongredeki çalışmalarının eleştirisini yapacak olursak: Tecrübesizlik ve böyle büyük bir sendikanın Genel Kurulunda ilk kez sosyalist muhalefet olmanın getirdiği acemelikler. Salon hakimiyetini elinde bulunduran sağ kanadın kapıyı da kontrol etmesi ve delege olmayan kişileri sokup oy kullandırmaları, devrimci kanadın ise liste kontrolü yapacak imkânı bulamaması. Sahip olunan 200'e yakın blok oya fazla güvenip, karşı tarafın bölük pörçük olmasını bir avantaj sanmak, kişisel çekişmelerden ve menfaat çatışmalarından dolayı gerçekten de bölük pörçük olan sağ kanatların bu kadar kolay birleşeceğini tahmin etmemek gibi bir yanılgıya düşmek...

Kongre öncesinde kongrenin devrimci kanat. tarafından kazanılacağı şeklinde yayılan havanın hem nedeni hem de kurbanı olmak... Ve hepsinden önemlisi kongre öncesinden yürütülen taban çalışmasında, delegelerin devrimci kanada kazanılması için yeteri kadar çaba sarfedilmemesi.

EPENGLER DİRENİŞİ

*leden nasıl önemli 2
sorular var*

19 Kasım 1977'de Epengle işçilerinin sarı sendikacılara ve asıl onların ardındaki işverene karşı başlattığı mücadele devam ediyor. Epengle işçilerinin mücadelesi ve yurt çapında seslerini, direnişlerini duyurmaları Mahkeme'de toplu sözleşme yetkisinin Tüm Dokuma-İş sendikasına verilmesi şeklinde somut bir adıma ulaşmış, fakat düğüm henüz çözülmüş değildir. Durum şu anda sıkıyönetimin tekstil iş kolunda lokavtların yanısıra grev ve direnişleri de yasaklaması, polisin Epengle çadırının sökmek için baskı yapması noktasındadır. Yani direniş henüz sona ermiş değildir. Pek çok önemli dersi içindebarındıran Epengle direnişi sona erdiği zaman bu olayın tahlilini etreflice yapacağız.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH